

A Kauders Család Pöstyénben

A kép Pöstyénben készült, 1938 nyarán. Balról haladva: anyám, Kauders Istvánné, a nővérem, Klára, én és apám, Kauders István. Az előző évben egy Bécs és Csehszlovákiát végigjáró körutazásunk volt, és ennek során Pöstyénben töltöttünk egy napot. Annyira megtetszett, hogy a rákövetkező évben odautaztunk, és két hetet töltöttünk egy panzióban. A szüleim imádtak utazni. 1935-ben kettesben hajóval Bécsbe mentek. Aztán 1937-ben már minket is vittek, az egyik baráti házaspárral, bizonyos Lautenburg Lászlóval és feleségével befizettek egy többhetes csehszlovákiai

utazásra. Lautenburg László szintén kirakatredező volt. Nagyon jóban voltunk, közel is laktak. Együtt kirándultunk, a két család rendszeresen összejárt. Két fiuk volt, Bandi és Ervin. Bandi 1926-ban született, Ervin 1932-ben. Bandi nem élte túl a munkaszolgálatot, a többiek túléltek a háborút, de megszakadt velük minden kapcsolat. Bécsből csak az maradt meg bennem, hogy Klári a Mária Terézia szobor előtt leejtette a szalámis zsömléjét, és ezért morogtak vele. A cseh körutazásról sok mindenre emlékszem. Voltunk Prágában, befizettünk egy városnézésre, aminek az egyik állomása az óvárosi városháza volt, ahol fényképet készítettek a csoportról. Máig emlékszem a magyarázatokra. Voltunk Zlinben, a Bat?a-városban, láttuk a kollégiumot, hogyan vannak a gyerekek elszállásolva, meg milyen korszerű az egész, láttuk, hogy a rendőrök antilop cipőben sétálnak, és fűre lépni szabad. A következő évben két hetet töltöttünk Pöstyénben egy panzióban. [Pöstyén -- nagyközség, Nyitra vm. 1910-ben 7379 lakos, nevezetes gyógyfürdő, kénes hévizei és iszapja világhírű. Trianon után Csehszlovákiához került, 1993 óta Szlovákiához tartozik. -- A szerk.] Aztán ezzel vége lett az utazásoknak. Később aztán, amikor megengedhették maguknak a szüleim, nagyon sokat utaztak.